

JAK SE INFEKČNÍ ŽLOUTENKA LÉČÍ?

- Zatím neexistuje příčinná léčba této nemoci. Léčba nemoci je režimová, dietní a podpůrná.
- Nemocní jsou 2 týdny izolováni na infekčním oddělení, při těžším příběhu byvá hospitalizace delší. Následuje dlouhá rekonyvalence v pracovní neschopnosti. Po dobu 6 - 12 měsíců je nutné dodržovat jaterní dietu, při které se nesmí konzumovat alkohol. Omezeny jsou i sportovní aktivity. Při nedodržování doporučení lékařů hrozí návrat onemocnění, případně další zdravotní komplikace. Muže dojít i k trvalému poškození jater.

JAKÁ JSOU PROTEIPEDEMICKÁ OPATŘENÍ?

- Rodina a všichni, kteří byli ve styku s nemocným, jsou podrobeni zvýšenému zdravotnímu dozoru, chodí na odběry kve, případně jim je nabídnuta imunizace imunglobulinem. Ta však poskytuje pouze krátkodobou ochranu.
  - Lidé, kteří pracují v potravnářství, musí být na 50 dní výřazení z práce s potravinami.
- Období nakažlivosti, přítomnosti víru ve stolici infikovaného člověka, začíná již 1 - 2 týdny před tím, než se objeví první potíže a charakteristické příznaky nemoci, proto nelze nikdy přenosu virové hepatitidy A zcela zabránit pouze těmito protiepidemickými opatřeními.**

• 2 dávky očkovací látky proti žloutence typu A Vás,

a zejména Vaše děti, ochrání před tímto onemocněním minimálně na 10 let. Probíhající studie uvažuje délku ochrany i 20 a více let. Budete chráněni na cestách do zahraničí, ale i doma. Vyhnete se také nepříjemnostem,

- kteří vypadají z proteipecidických opatření.
- O očkování se můžete informovat u svého praktického lékaře nebo na hygienické stanici.

Slovniček časých výrazů:

Kontaminovaný - znečištěný infekcí
Inkubační doba - doba od styku s infekcí do propuknutí prvních příznaků
Imunizace imunglobulinem - aplikace iž vyrobených protitělek do organismu
Očkování - očkovací látka vytvářá v organismu tvorbu vlastních protitělek

OČKOVÁNÍ - NEJLEPŠÍ INVESTICE DO BUDOUCNA

JAK SE PŘED INFEKČNÍ ŽLOUTENKOU CHRÁNIT?

- Kromě základních hygienických návyků, které je vždy nezbytné dodržovat, je nejúčinnější ochranou včasné očkování.

- V současné době jsou na trhu jak vakcíny proti žloutence typu A, tak i kombinovaná vakcína, která chrání před žloutenkami typu A i typu B.

ŽLOUTENKA TYPU A

NENÍ JEN NEMOC
ŠPINAVÝCH RUKOU

Odborná recenze: přím. MUDr. Jana Železná
Vydalo: Česká společnost podporování zdraví ©1998

Připraveno ve spolupráci s:

Česká pediatrická společnost
ČSJP
unicef

INFEKČNÍ ŽLOUTENKA: NENÍ JEN NEMOC ŠPINAVÝCH RUKOU

JAK SE INFEKČNÍ ŽLOUTENKA ŠÍŘÍ?

- nejohroženější skupinou jsou děti předškolního a školního věku
- zvýšený výskyt žloutenky je koncem léta a v podzimních měsících, objevují se epidemie menšího či většího rozsahu

- Infekční žloutenka neboli virová hepatitida typu A je spojována zejména s nižší úrovní hygieny. S tím, jak se zlepšuje úroveň hygieny, ubývá tohoto onemocnění.

Zároveň ale stále přibývá lidí, kteří tu to nemoc ještě neprodělali ani s ní nepřišli do styku, a tak nemají vytvořeny obranné protilátky. Pokud přijdou tito lidé do kontaktu s virální žloutenkou typu A, mohou onemocnět a infekci šířit dále.

• Studie zkoumající hladiny protitěl proti žloutence typu A v populaci ČR ukázaly, že například z dětí ve věku 15 let jsou chráněna pouze 4%. Ve skupině dospělých ve věku 40 let má ochranné látky žloutka jedna čtvrtina.

• V České republice se každoročně zvyšuje výskyt žloutenky v podzimních měsících, v době, kdy se děti vracejí z prázdnin a celé rodiny z dovolených

dо předškolních a školních kolektivů. Nejpostiženější věkovou skupinou jsou děti ve věku 5 - 9 let, ale nákaza se nevyhýbá ani dospělým lidem.

- Ne vždy se dá přenosu této choroby zabránit pouze mytím rukou po použití toalety a před jídlem. Infekce se může přenášet i kontaminovanou vodou, nápoji a potravinami. Virus přežije několikaleté zmrzání nebo var po dobu kratší než 5 minut.

V současné době se velmi často objevuje žloutenka u drogově závislých osob. Ty pak mohou šířit nákazu dále mezi spolužáky a kamarády.

- infikovaná osoba vylučuje virus stolci, virus může být přenesen kontaminovanýma rukama, vodou nebo potravinami, vstupní branou do organismu jsou ústa a žaludek. Inkubační doba je 15-50 dní, ale již během 1-2 týdnů před tím, než se objeví první příznaky, může člověk infikovat další osoby

1. PŘENOS PŘÍMÝM STYKEM:

od jedné osoby ke druhé: K přenosu dochází zpravidla při těsném kontaktu v dětských kolektivech nebo v rodinách. Infikovaný člověk může nemýtnou rukama kontaminovat okolní předměty nebo potraviny. První se většinou nakazi děti. Díky vysoké odolnosti a infekčnosti víru se žloutenka rychle šíří ve školách a školkách nebo v rodinách.

2. PŘENOS NEPŘÍMÝM STYKEM:

a) kontaminovanou vodou: Odpadní vody obsahující virus mohou znečistit zdroje pitné nebo užitkové vody. Jsou popsány případy, kdy se nákaza rozšířila prostřednictvím zeleniny, která byla zalevána infikovanou vodou.

b) kontaminovanými potravinami: Příčinou rozsáhlé epidemie infekční žloutenky v roce 1979, kdy onemocnělo téměř 30 tisíc osob, byl mražený krém, obsahující infikované, ze zahřání dovezenej jahody. Byly také zjištěny případy přenosu infekce z potravin, které byly vyrobeny v jedné výrobne a distribuovány do mnoha prodejen.

JAK NEMOC VZNIKÁ?

• Virus se množí v jaterních buňkách, způsobuje jejich zánět, a je pak spolu se žlučí vylučován do stolice.

JAK SE ONEMOCNĚNÍ PROJEVUJE?

• V prvním stadium má podobné příznaky jako chřipka (únavu, teploty, svalové bolesti). Po několika dnech se objeví zažívací obtíže (zvracení, bolesti v horní části trávicího traktu, nechut k jídlu, někdy lehký průjem). Později se objeví další příznaky, světlá žlutovitá stolice, tmavá moč, zežloutnutí kůže a očního běhma. Onemocnění ale může probíhat bez jakýchkoli příznaků. K tomu dochází zvláště u malých dětí, jejich onemocnění často zjistí lékař až po vyšetření prováděných pro kontakt s nemocným.

- **Výskyt a závažnost příznaku narušitá s věkem.** U dětí a mladých lidí probíhá onemocnění většinou bez komplikací. S přibývajícím věkem může však často nemoc závažnější průběh a rekovalescence trvá déle. U starších nemocných může končit i úmrtím.